Міністерство освіти і науки України Національний університет "Львівська Політехніка"

Лабораторна робота №12 З дисципліни "Програмування частина 2"

> Виконав: Студент групи АП-11 Гишка Остап

> > Прийняв: Чайковський І.Б.

«Оператори циклу»

Мета роботи: ознайомитися з особливостями функціонування операторів циклу та навчитись їх використовувати у процесі програмування.

Теоретичні відомості

У мові С, як і в інших мовах програмування, оператори циклу служать для багаторазового виконання послідовності операторів до тих пір, поки виконується деяка умова. Умова може бути встановлена заздалегідь (як в операторі for) або змінюватися при виконанні тіла циклу (як в while або do-while). Цикл for. У всіх процедурних мовах програмування цикли for дуже схожі. Однак в С цей цикл особливо гнучкий і потужний. Загальна форма оператора for наступна:

for (необов'язковий вираз 1;необов'язковий вираз 2;необов'язковий вираз 3) оператор;

```
Цикл while. Синтаксис данного циклу: while (вираз) оператор;
```

Виконання оператора повторюється, доки значення виразу залишається ненульовим. Перевірка виконується перед кожним виконанням оператора while. Вираз може бути арифметичного або логічного типів. Цикл може бути виконаний один раз, декілька разів або не виконуватися жодного разу.

Цикл do while. В циклі do while перевірка умови здійснюється після виконання тіла циклу. Синтаксис циклу:

do оператор while (вираз);

Виконання оператора повторюється доти, поки значення виразу залишається ненульовим. Перевірка виконується після кожного виконання оператора do. Вираз може бути арифметичним або логічним. Оператор у циклі do while на відміну від циклу while буде виконуватися хоча б один раз завжди

Приклад 1

```
#include <stdio.h>
int main (void)
{
    int x;
    for (x = 1; x <= 100; x ++)
    printf ( "% d", x);
    return 0;
}
```

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 4 3 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 3 94 95 96 97 98 99 100

```
#include<stdio.h>
main()
{
    int i=2;
    while (i<=1024)
{
    i = i*2;
```

```
printf("%d\n",i);
 8
 16
 32
 64
 128
 256
 512
 1024
 2048
Приклад 3
#include<stdio.h>
main()
  int j=0,k=0;
  while(j < 5)
  k+=10;
  j++;
  printf("k=\%d\n",k);
k=50
Приклад 4
#include<stdio.h>
main()
  int a=2, b=10,c;
  do
  b=b+a; c=10*a; a++;
  while(a < 5);
  printf("\nb=%d c=%d a=%d",b,c,a);
```

b=19 c=40 a=5

```
Приклад 5
```

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<time.h>
int main(void) {
  int magic;
  int guess;
  srand(time(NULL)); // Ініціалізація генератора випадкових чисел
  magic = rand() \% 3; // Генерація магічного числа в діапазоні від 0 до 2
  printf("Вгадайте число: ");
  scanf("%d", &guess);
  if (guess == magic) {
    printf("** Вірно **\n");
    printf("Магічне число рівне %d\n", magic);
  } else {
    printf("Невірно\n");
    while (guess != magic) {
      printf("Вгадайте число: ");
      scanf("%d", &guess);
      printf("Невірно\n");
  }
  return 0;
Вгадайте число: 1
Невірно
Вгадайте число: 1
Невірно
Вгадайте число: 1
Невірно
Вгадайте число: 2
 Невірно
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>

int main(void) {
  int magic;
  int guess;
  int m = 1;
```

```
srand(time(NULL)); // Ініціалізація генератора випадкових чисел
   magic = rand() \% 3;
   printf("Вгадайте число: ");
   scanf("%d", &guess);
   if (guess == magic) {
     printf("** Вірно **\n");
     printf("Магічне число рівне %d\n", magic);
   } else {
     printf("Невірно\n");
     printf("Спроба №%d\n", m);
     while (guess != magic) {
       m++;
       printf("Вгадайте число: ");
       scanf("%d", &guess);
       printf("Hевірно\n");
       printf("Спроба №%d\n", m);
     }
   return 0;
Вгадайте число: 2
Невірно
Спроба №1
Вгадайте число: 1
** Bipнo **
Магічне число рівне 1
 Приклад 7
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>
#include <time.h>
int main(void)
{
  int magic;
  int guess;
  int m=1; /*кількість спроб*/
  srand(time(NULL)); // Ініціалізація генератора випадкових чисел magic = rand() % 3;
  printf("vgaday chuslo:");
  scanf("%d",&guess);
  if(guess==magic){
```

```
printf("**virno**");
printf("magichne chuslo rivne %d", magic);
else {
printf("nevirno\n");
printf("m = \%d \setminus n",m);
while (guess!=magic){
m++;
printf("vgaday chuslo:");
scanf("%d", &guess);
printf("nevirno\n");
printf("m=\%d\n",m);
if(m>9)
printf("magic=%d\n", magic);
break;
nevirno
m=1
vgaday chuslo:2
nevirno
m=2
vgaday chuslo:0
nevirno
m=3
```

```
/* Celsius and Fahrengeit */
/* C=(5/9)*(F-32) */
#include<stdio.h>
#include<conio.h>
main()
{
   int fahr,celsius;
   int lower,upper,step;
   lower=0;
   upper=300;
   step=20;
   fahr=lower;
   printf("\n\nCelsius Fahrengeit\n");
   while( fahr <= upper )
{ celsius = 5*(fahr-32)/9;
```

```
printf("%10d\t%8d\n",fahr,celsius);
 fahr=fahr+step;
 getch();
Celsius Fahrengeit
           0
                          -17
         20
                           -6
          40
                            4
          60
                           15
         80
                           26
        100
                           37
        120
                           48
        140
                           60
        160
                           71
        180
                           82
        200
                           93
        220
                          104
        240
                          115
        260
                         126
        280
                         137
        300
                          148
```

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int n, i, j;
    printf("Введіть розмір трикутника (кількість рядків): ");
    scanf("%d", &n);
    for (i = 0; i < n; i++) {
        for (j = 0; j <= i; j++) {
            printf("* ");
        }
        printf("\n");
    }
    return 0;
}

Введіть розмір трикутника (кількість рядків): 6

*
* * *
* * *
```

```
Приклад 10
#include <stdio.h>
int main() {
  unsigned long total grains = 0; // Загальна кількість зерен
  unsigned long grains = 1; // Кількість зерен для поточної клітини
  int squares = 64; // Кількість клітин на шахівниці
  // Обчислення кількості зерен для кожної клітини та загальної кількості
  for (int i = 1; i \le squares; i++) {
    total grains += grains;
    grains *= 2; // Подвоєння кількості зерен для наступної клітини
  }
  // Виведення результату
  printf("Загальна кількість зерен, що потрібно видати: %llu\n", total_grains);
  return 0;
Загальна кількість зерен, що потрі по видати: 18446744073709551615
Приклад 11
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main() {
  int i;
  printf("Число\tКвадрат\tКуб\tКорінь 4-го степеня\n");
  for (i = 1; i \le 20; i++)
  printf("%d\t%d\t%d\t%.2f\n", i, i * i, i * i * i, pow(i, 0.25));
```

}}			
Число	Квадрат	Kyб	Корінь 4-го степе🖓
1	1	1	1.00
2	4	8	1.19
3	9	27	1.32
4 5	16	64	1.41
	25	125	1.50
6	36	216	1.57
7	49	343	1.63
8	64	512	1.68
9	81	729	1.73
10	100	1000	1.78
11	121	1331	1.82
12	144	1728	1.86
13	169	2197	1.90
14	196	2744	1.93
15	225	3375	1.97
16	256	4096	2.00
17	289	4913	2.03
18	324	5832	2.06
19	361	6859	2.09
20	400	8000	2.11

```
#include <stdio.h>
 #include <math.h>
 #define PI 3.14159265
 #define EXP 2.71828182
 int main(void) {
   float y;
   int N = 32;
                           // Початкове значення для мінімуму
   float a = INFINITY;
    float b = -INFINITY; // Початкове значення для максимуму
   float res[N];
                       // Масив для зберігання значень функції
   for (int i = 0; i < N; i++) {
      y = pow(i, 2) * pow(EXP, (-pow(i, 2) / 100.0)) * sin((2 * PI / N) * i);
      res[i] = y;
      b = fmax(b, y); // Використовуємо fmax для визначення максимуму
      a = fmin(a, y); // Використовуємо fmin для визначення мінімуму
      printf("i = \%d, y = \%f \ n", i, y);
   printf("max = \%f\n", b);
   printf("min = \%f\n", a);
   return 0:
   1, y = 0.193149
      y = 1.470713
      y = 4.569777
      y = 9.640906
      y = 16.188730
      y = 23.204479
      y = 29.441893
      y = 33.746716
      y = 35.341129
      y = 33.987629
      y = 30.000978
   12, y = 24.124784
   13, y = 17.324791
   14, y = 10.565220
   15, y = 4.626533
   16, y = 0.000000
   17, y = -3.133448
   18, y = -4.855909
   19, y = -5.425541
   20, y = -5.180445
   21, y = -4.457038
   22, y = -3.535700
   23, y = -2.615844
   24, y = -1.815040
   25, y = -1.183351
   26, y = -0.723988
   27, y = -0.413587
   28, y = -0.218239
   29, y = -0.104020
   30, y = -0.042504
   31, y = -0.012572
max = 35.341129
min = -5.425541
```

```
Приклад 13 //FLOAT
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
float precision = 1.0, a = 1.0 + precision;
for (precision = 1.0; a > 1.0; ++i) {
precision = precision / 2;
a = 1.0 + precision;
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", і);
printf("Машинний нуль: %e\n", precision);
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
float precision = 1.0;
float a = 1.0 + precision;
while (a > 1.0) {
precision = precision / 2;
a = 1.0 + precision;
++i;
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", і);
printf("Машинний нуль: %e\n", precision);
#include<stdio.h>
#include<math.h>
void main(void){
int i=0;
float precision,a;
precision = 1.0;
do{
precision = precision/2;
a = 1.0 + precision;
++i;
while(a>1);
printf("\пчисло ділень на 2: %6d\n",i);
printf("машинний нуль: %e\n ",precision);
число ділень на 2:
                                 24
машинний ну�: 5.960464e-08
```

```
//double
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
double precision = 1.0, a = 1.0 + precision;
for (precision = 1.0; a > 1.0; ++i) {
precision = precision / 2;
a = 1.0 + precision;
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", і);
printf("Машинний нуль: %e\n", precision);
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
double precision = 1.0;
double a = 1.0 + precision;
while (a > 1.0) {
precision = precision / 2;
a = 1.0 + precision;
++i;
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", i);
printf("Машинний нуль: %e\n", precision);
}
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
double precision, a;
precision = 1.0;
do {
precision = precision / 2;
a = 1.0 + precision;
++i:
\} while (a > 1.0);
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", і);
printf("Машинний нуль: %e\n", precision);
Число ділень на 2:
Машинний ну♦: 1.110223e-16
```

```
//long double
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
long double precision = 1.0L, a = 1.0L + precision;
for (precision = 1.0L; a > 1.0L; ++i) {
precision = precision / 2;
a = 1.0L + precision;
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", і);
printf("Машинний нуль: %Le\n", precision);
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
long double precision = 1.0L;
long double a = 1.0L + precision;
while (a > 1.0L) {
precision = precision / 2;
a = 1.0L + precision;
++i;
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", i);
printf("Машинний нуль: %Le\n", precision);
}
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int main(void) {
int i = 0;
long double precision, a;
precision = 1.0L;
do {
precision = precision / 2;
a = 1.0L + precision;
++i:
} while (a > 1.0L);
printf("\nЧисло ділень на 2: %6d\n", і);
printf("Машинний нуль: %Le\n", precision);
 Число ділень на 2:
                                  64
Машинний ну⊘: 5.421011e-20
```

```
#include <stdio.h>
// Функція для обчислення факторіалу
unsigned long long factorial(int n) {
  unsigned long long fact = 1;
  for (int i = 1; i \le n; i++) {
    fact *= i;
  return fact;
int main() {
  int N = 5;
  int M = 5;
  // Обчислення факторіалів чисел M та N
  unsigned long fact M = factorial(M);
  unsigned long fact N = factorial(N);
  // Обчислення факторіалу суми M та N
  unsigned long fact MN = factorial(M + N);
  // Обчислення значення виразу
  double result = (double)(fact M + fact N) / fact MN;
  printf("Результат: %lf\n", result);
  return 0;
```

Результат: 0.000066

```
#include <stdio.h>
     #include <math.h>
     #include <windows.h>
     float factorial(float n);
      float \sin x(\text{float } x, \text{float } y);
      float \cos x(\text{float } x, \text{float } y);
      float exp x(float x, float y);
      int z=0;
      void main(){
      SetConsoleCP(65001);
      SetConsoleOutputCP(65001);
      float a = 0.00001;
      float x;
      printf("Введіть значення х в межах 0 \le X \le \pi/2:");
      \operatorname{scanf}("\%f",\&x);
      printf("Значення sin(x) за допомогою ітераційного процесу: %f\n", sin x(x, y)
a));
      printf("%d\n", z);
```

```
printf("Значення sin(x) за допомогою бібліотечної функції: %f\n\n", sin(x));
     printf("Значення cos(x) за допомогою ітераційного процесу: %f\n", cos x(x, y)
a));
     printf("%d\n", z);
     printf("Значення cos(x) за допомогою бібліотечної функції: %f\n\n", cos(x));
     printf("Значення cos(x) за допомогою ітераційного процесу: %f\n", exp x(x,
a));
     printf("%d\n", z);
     printf("Значення cos(x) за допомогою бібліотечної функції: %f\n", exp(x));
     float factorial(float n){
      if(n==0){
             return 1;}
      else{
             return n*factorial(n-1);}}
     float \sin x(\text{float } x, \text{float } y)
      float n = 0;
      float X = x;
      float sum = x;
      z=0;
      while (fabs(X)>y){
             n = n+1:
             X = pow(-1,n)*(pow(x,2*n+1)/factorial(2*n+1));
             sum = sum + X;
             z = z+1;
      return sum;}
     float \cos x(\text{float } x, \text{float } y)
      float n = 0;
      float X = x;
      float sum = 1;
      z=0;
      while (fabs(X)>y){
             n = n+1:
             X = pow(-1,n)*(pow(x,2*n)/factorial(2*n));
             sum = sum + X;
             z = z+1;
      return sum;}
     float exp x(float x, float y){
      float n = 0;
      float X = x;
      float sum = 1;
      z=0;
      while (fabs(X)>y){
             n = n+1;
             X = (pow(x,n)/factorial(n));
```

```
sum = sum + X;
z = z+1;
return sum;
```

```
Введіть значення х в межах 0 ≤ х ≤ п/2:24
Значення sin(x) за д помогою ітераційного процесу: 135743360.000000
17
Значення sin(x) за допомогою бібліотечної функції: -0.905578
Значе пя соз(x) за допомогою ітераційного процесу: -92049536.000000
18
Значення соз(x) за допомогою бібліотечної функції: 0.424179
Значення соз(x) за допомогою ітераційного процесу: 25944244224.000000
35
Значення соз(x) за допомогою бібліотечної функції: 26489122129.843472
```

Відповіді на контрольні запитання

1)Призначення операторів циклу:

Оператори циклу використовуються для повторення виконання певних дій або блоку коду доти, доки виконується певна умова.

2) Конструкція оператора циклу while:

Оператор циклу while використовується для повторення виконання блоку коду, доки певна умова залишається істинною.

```
while (умова) {
    // Блок коду, який виконується, поки умова істинна
}
```

3) Конструкція оператора циклу do-while:

Оператор циклу do-while виконує блок коду один раз, а потім перевіряє умову. Якщо умова виконується, цикл повторюється.

```
do {
    // Блок коду, який виконується принаймні один раз
} while (умова);
do {
    // Блок коду, який виконується принаймні один раз
} while (умова);
```

4) Конструкція оператора циклу for:

Оператор циклу for дає більш компактний спосіб оголошення, ініціалізації та ітерації змінних, які використовуються у циклі.

```
for (ініціалізація; умова; ітерація) {
// Блок коду, який повторюється, доки умова істинна
}
```

5) Поясніть призначення виразів у конструкції циклу for:

Ініціалізація: Це вираз, який ініціалізує змінні, які використовуються у циклі. Він виконується один раз перед входом у цикл.

Умова: Це вираз, який перевіряється перед кожною ітерацією циклу. Якщо він істинний, то цикл продовжується; якщо ні, то він завершується.

Ітерація: Це вираз, який виконується після кожної ітерації циклу. Він зазвичай використовується для зміни значень змінних, що контролюють хід циклу.